

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa J. P.

przeciwko T. C.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 czerwca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 29 maja 2015 r., sygn. akt II Ca 556/13,

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**

**2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Białymstoku na rzecz radcy prawnego A. G. wynagrodzenie w kwocie 1800 (tysiąc osiemset) zł, podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

### UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub

skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany T. C. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 29 maja 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Należy mieć na uwadze, że występujące w sprawie zagadnienie prawne było przedmiotem podjętej przez Sąd Najwyższy uchwały z dnia 26 lutego 2014 r., III CZP 110/13, która wraz z jej uzasadnieniem w dostateczny sposób wyjaśniła występujące w sprawie problemy prawne.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz jego uzasadnienia stwierdzić także należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystraczające motywy, które pozwalają na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wyróżniona w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi bowiem wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie

na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącego uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zaskarżone orzeczenie, jest konsekwencją konkretnego ustalenia faktycznego Sądu drugiej instancji co do daty, w której powódka uzyskała wiedzę co do przedmiotu, stronach i dacie zawarcia umowy cesji. Ustalenia faktyczne Sądu *meriti*, zgodnie z art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c., nie podlegają kontroli w postępowaniu kasacyjnym.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398<sup>13</sup> § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

W przedmiocie przyznania radcy prawnej A. G. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Białymstoku wynagrodzenia za niepłaconą pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, stosownie do zgłoszonego wniosku, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 15 zw. z § 12 ust. 4 pkt 2, § 2 ust. 2 - 3 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).